

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Heleny Nutilové a soudkyň JUDr. Marie Trnkové a JUDr. Terezy Kučerové ve věci

žalobce: **FOŠUM CARS s. r. o.**
sídlem 389 01 Vodňany – Radčice 4

proti
žalované: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 6. 2017, č. j. 27335/17/5300-22441-708274

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 6. 2017 č. j. 27335/17/5300-22441-708274, jímž bylo rozhodnuto o jeho odvolání proti rozhodnutí ze dne 8. 6. 2016 vydaného Finančním úřadem pro Jihočeský kraj, kterým byla žalobci doměřena za zdaňovací období měsíc červen 2013 daň ve výši 350 119 Kč a vyčísleno penále ve výši 70 023 Kč. Napadeným rozhodnutím bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

odvolání žalobce jako nedůvodné zamítnuto a rozhodnutí Finančního úřadu pro Jihočeský kraj bylo potvrzeno.

2. Žalobce v žalobě popsal průběh řízení před správcem daně s tím, že předmětem daňové kontroly a doměrku byla faktura č. 20130039 za opravy automobilu Jaguar – E type, výrobního čísla 1R 10113, dle které poskytnuté plnění bylo vykázáno na rakouskou společnost VT Handel GmbH, VATID:ATU67255089. Dle správce daně bylo toto plnění vykázáno pouze za účelem splnění podmínek uvedených v § 9 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty, kdy při poskytnutí služby osobě povinné k dani je místem plnění sídlo příjemce. Podle správce daně předmětné vozidlo po vydání faktury se stalo předmětem dalších obchodních transakcí, během několika týdnů bylo prodáno mezi daňovými subjekty v ČR. Podle správce daně žalobce neprokázal, že příjemcem plnění byla skutečně společnost VT Handel GmbH, kdy podle zprávy o daňové kontrole správce daně dospěl k závěru, že žalobce má být aktivně zapojen do řetězení firem za účelem vylákání daňové výhody.
3. Žalobce namítá nepřesnou interpretaci námitek uplatněných v odvolání, které žalovaný volnou formou přepisuje jako odvolací důvody č. 1 až č. 13 a nesoulad obsahu mezi žalovaným definovanými odvolacími důvody a reakcí na tyto důvody pod body 49-62 rozhodnutí o odvolání a nevypořádání se s námitkami žalobce uvedenými v písemnosti ze dne 25. 5. 2017 doručené přímo žalovanému, což je důvodem nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí.
4. Žalobce namítá nepřezkoumatelnost odvolacího důvodu uvedeného pod bodem 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55 a 56, 57, 59, 61, 62.
5. Žalobce rovněž namítá neprovedení svědecké výpovědi H. B. rakouskými orgány, přestože tento důkaz jím byl navrhován.
6. Žalobce dále namítal, že nebyly provedeny důkazy, a to konkrétně výpovědi jednatelů společnosti NEONEO s. r. o., AUTO PROMATO a. s. a DAPEXIM s. r. o., které jako důkaz žalobce navrhl v rámci kontroly, když s důvody neprovedení těchto důkazů se prvoinstanční správce daně ani žalovaný nevypořádali. Jednání těchto společností je pak přičítáno k tíži žalobce, přestože proběhlo až po dodání služby ze strany FOŠUM CARS s. r. o. společnosti VT Handel GmbH.
7. Žalovaný nesprávně odkazuje na obchodní řetězec a na propojení účastníků v tomto řetězci, přestože v rozhodnutí konkrétně a určitě nevyjmenovává, jaké osoby měly být řetězci zapojeny a zda měl být účastníkem takového řetězce i žalobce. Podle žalobce žalovaný rovněž neunesl svoje důkazní břemeno.
8. Ve zprávě o daňové kontrole i v rozhodnutí je pojem „F. mladší“ dáván do souvislosti s osobou D.F., a to výlučně v souvislosti se svědeckými výpověďmi. Z toho je pak finančními orgány dovozováno, že osobou F. mladšího je osoba totožná s D.F., o kterém svědek V.T. vypověděl, že ho osobně zná. Žádný ze svědků však neuvedl, že by osobou F. mladšího měl být D.F.. Přitom žalobce namítal, že D.F. byl zaměstnancem společnosti, neměl však kompetence k sjednávání obchodů ani k jednání jménem společnosti. Tyto kompetence měl naopak nejstarší syn společníka žalobce F.F. mladší. Finanční orgány proto neověřily, zda se v případě F. mladšího a D.F. jedná o shodnou osobu a

s námitkami žalobce se nijak nevypořádal, ba ani tyto námitky ve zprávě o kontrole ani v rozhodnutí o odvolání neuvádí. Běžně se s dodatkem mladší označují osoby shodného jména a příjmení, což právě platí pro osobu F.F. mladšího, nikoli pro osobu D.F.. F.mladší a F.Š. nejsou totožné osoby.

9. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Ve vyjádření poukázal na to, že daňové řízení je postaveno na zásadě, že každý daňový subjekt má povinnost sám daň přiznat, tedy nese břemeno tvrzení, rovněž tak povinnost toto své tvrzení doložit, tedy nese i břemeno důkazní. Správce daně zjistil, že původní majitelkou předmětného vozidla byla H.Š.. Vlastnila vozidlo od roku 2010 a prodala jej rakouské firmě VT Handel GmbH dne 24. 1. 2013. Z Rakouska bylo firmou VT Handel GmbH dne 24. 6. 2013 přeprodáno do ČR firmě NEONEO s. r. o., když stejné auto prodala firma NEONEO s. r. o. dne 24. 5. 2013 firmě AUTO PROMATO a. s., tato firma ho prodala dne 28. 6. 2013 poslednímu článku v řetězci, firmě DAPEXIM s. r. o., kde je jednatelem D.F., druh H.Š., původní majitelky vozidla.
10. Tento obchod v rámci tohoto vytvořeného a uzavřeného řetězce se správci daně jeví jako značně nestandardní a účelový, kdy nestandardnost celé obchodní transakce dokresluje personální propojení osob blízkých jednotlivých účastníků v řetězci, proběhlé úhrady záloh v hotovosti během několika dní ve vyšších částkách a skutečnost, že se majitelka vozidla 2 roky nezajímala o to, co s jejím vozidlem v servisu je prováděno za renovaci. Tyto skutečnosti svědčí o nestandardnosti celého obchodního řetězce vytvořeného za účelem úspory na DPH při poskytnutí služby mimo tuzemsko, aby se vzápětí vůz dostal do sféry původní majitelky. Žalobce tuto službu nefakturoval původní majitelce vozidla, fyzické osobě a neplátcí DPH, ale fakturoval ji jako plnění s místem plnění mimo tuzemsko, to je službu do jiného členského státu. Žalobce neprokázal, že splnil podmínky ustanovení § 9 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty, tedy poskytnutí služby osobě povinné k dani mimo tuzemsko, neboť tato osoba povinná k dani přijetí služby nepřijala a na Policii ČR tuto službu popřela. Žalobce službu za provedení renovace nefakturoval majitelce, ale jako plnění s místem plnění mimo tuzemsko. Tento obchod měl zajišťovat D.F., který byl aktérem celého obchodního případu. D.F., syn jednatele F.F. staršího, se znal s V.T., jednatelem VT Handel GmbH. O tom, že je automobil Jaguar v servisu, věděl D.F. a právě on se měl o tomto automobilu zmínit V.T. a dát mu kontakt na H.Š.. Úhrady za zálohy provedené zakázky byly provedeny v hotovosti, jen poslední úhrada byla provedena vkladem na účet. Tyto platby vyhodnotil žalovaný tak, že mohou vzbuzovat pochybnosti o reálném uskutečnění těchto plateb. Podle žalovaného žalobce neprokázal, že místem plnění při poskytnutí služby není tuzemsko, neboť neprokázal, že služba, která byla provedena na vozidlu Jaguar v průběhu dvou let, byla uskutečněna právě pro odběratele v Rakousku. Žalovaný má za to, že se přezkoumatelným způsobem vypořádal se všemi stěžejními námitkami žalobce, rovněž tak dostačujícím způsobem vyhodnotil důkazy, včetně úvah, které žalovaného dovedly k závěrům.
11. K námitkám ohledně svědecké výpovědi H.B. žalovaný uvedl, že žádost o mezinárodní poskytnutí informací se neřídí českým právním řádem. Správce daně dožádaného státu se při své činnosti řídí vlastními procesními pravidly. Český správce daně musí vzít v úvahu princip důvěry v činnost orgánů jiných členských

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

států Evropské unie. V souvislosti s tím odkázal žalovaný na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Afs 102/2016-34 ze dne 20. 7. 2016. Žalovaný v žádosti o mezinárodní výměnu informací, odeslané rakouské daňové správě dne 26. 3. 2015, požádal o zaslání sdělení žalobci, jeho daňovému poradci Ing. D.P., kde bude uvedeno místo a čas provedení svědecké výpovědi s označením věci a důvodu provedení svědecké výpovědi, aby se této svědecké výpovědi mohl žalobce zúčastnit. V odpovědi rakouské daňové správy však je uvedeno, že podle rakouské legislativy musí být k účasti CZ plátce při výslechu svědka dán souhlas svědka s účastí této osoby, který svědek neudělil. Jestliže dožádaný stát účast českého daňového subjektu u výslechu svědka s odkazem na své vnitrostátní předpisy odmítl, nebrání tato skutečnost správci daně použít jako důkaz informace týkající se výpovědi dané osoby.

12. S výsledkem mezinárodního dožádání byl žalobce seznámen v rámci seznámení s výsledkem kontrolního zjištění a rovněž při nahlížení do spisu. Proto nebyl žalobce zkrácen na svých právech, neboť byl s informacemi seznámen a byla mu dána možnost se k výsledku kontrolního zjištění vyjádřit. K námitce žalobce ohledně neprovedení svědecké výpovědi P.S. a opakování svědecké výpovědi V.T. žalovaný setrval na svém zdůvodnění ohledně neprovedení výslechu těchto osob, které uvedl v bodech 57 – 59 v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalobce neprokázal splnění podmínek podle § 9 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty, jestliže nebyl schopen prokázat reálný průběh transakce.
13. Ze správního spisu byly zjištěny tyto rozhodné skutečnosti:
14. Žalobce podal dne 25. 7. 2013 daňové přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce června 2013, ve kterém vykázal daňovou povinnost ve výši 91.351 Kč a kromě jiného na řádku 21 vykázal poskytnutí služeb s místem plnění v jiném členském státě ve výši 2.016.816 Kč. Rovněž podal souhrnné hlášení za červen 2013 téhož dne, ve které uvedl plnění za poskytnutí služby s místem plnění v Rakousku pro rakouskou obchodní společnost VT Handel GmbH se sídlem ve Freistadtu.
15. Správce daně provedl dne 13. 9. 2013 místní šetření u žalobce ohledně historického vozidla Jaguar, E-type, kabriolet, při kterém mu bylo sděleno, že vozidlo převzal do opravy před dvěma lety F.F., zaměstnanec žalobce, k celkové renovaci. Vozidlo bylo vydáno ze servisu V.T., jednateli VT Handel GmbH s tím, že zakázka byla zaplacená.
16. Žalobce předložil dodací list, kde jako dodavatel je uveden FOŠUM CARS s. r. o. a jako odběratel VT Handel GmbH, částka zakázky ve výši 2.016.816 Kč ze dne 15. 4. 2011. Dále byl doložen předávací protokol ze dne 17. 6. 2013, kde je uveden V.T. za přebírající firmu VT Handel GmbH. Dále byla doložena faktura ze dne 13. 6. 2013, kde je uvedena částka k úhradě celkem 516.816 Kč s tím, že byla zaplacená záloha ve výši 1.500.000 Kč a celková cena činí 2.016.816 Kč, dodavatelem je žalobce a odběratelem firma VT Handel GmbH. Dále byla doložena servisní zakázka, kde dodavatel je žalobce a odběratelem je Hana Švehlová, původní majitelka vozidla. Rovněž byly doloženy příjmové pokladní doklady o úhradě zálohy v hotovosti a doklad o vkladu hotovosti na bankovní účet ze dne 17. 7. 2013 ve výši 516.816 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

17. Předmětné vozidlo bylo u žalobce i z důvodu reklamace od 29. 7. 2013 do 29. 8. 2013, kdy bylo vozidlo reklamováno D.D., jednatelem společnosti DAPEXIM.
18. Z výpovědi svědka V. T., jednatele rakouské společnosti VT Handel GmbH bylo zjištěno, že je jednatelem rakouské společnosti zabývající se obchodní činností a zprostředkováním prací. Předmětná firma byla vlastníkem vozidla Jaguar, původně toto vozidlo mělo být prodáno v Rakousku, ale k prodeji nedošlo, neboť se ozval zájemce z České republiky. Vozidlo bylo zakoupeno za 30.000 EUR v hotovosti a prodáno p. J. (jednatel firmy NEONEO s r. o.) za 100.000 EUR v hotovosti. Původ vozidla svědkovi znám nebyl, auto bylo dovezeno z Lince, jednal ohledně opravy vozidla s firmou FOŠUM CARS a rovněž úhrady v hotovosti provedl V. T. Vozidlo do servisu předávala paní, jejíž jméno svědek neznal.
19. Správce daně dne 16. 12. 2013 vyzval H.Š. k předložení listin o majiteli, o předání vozidla do autoservisu a o jeho prodeji. H.Š. doložila kupní smlouvu o prodeji vozidla firmě VT Handel GmbH, objednávku k celkové opravě s tím, že vozidlo zakoupila na inzerát v roce 2010 a doklady o nákupu již nemá. Správce daně zaslal mezinárodní dožádání do Rakouska se žádostí o ověření obchodu s firmou VT Handel GmbH a ohledně přijetí služby za provedení renovace vozidla Jaguar. Dne 25. 2. 2014 byla doručena odpověď, ve které bylo k pořízení vozidla uvedeno, že byla doložena kupní smlouva na jeho nákup za kupní cenu 30.000 EUR (prodávající H.Š., kupující VT Handel GmbH, faktura č. 006 ze dne 17. 6. 2016 ve výši 4.500 Kč, (dodavatel P.S., autodoprava, fakturace dopravy za přepravu vozidla Jaguar Vodňany Linz a zpět). Dle předávacího protokolu bylo vozidlo předáno dne 17. 6. 2013 H.B., který nesouhlasil s cenou, proto bylo vozidlo vráceno klientce, když její jméno uvedeno nebylo, aby mohlo být prodáno v České Republice. Dne 24. 6. 2013 byla vystavena faktura firmou VT Handel GmbH pro firmu NEONEO s r.o. na prodej vozidla do ČR. Vozidlo bylo převezeno z Lince do České republiky J. J., jednatelem společnosti NEONEO s r.o. O prodeji vozidla byla doložena i kupní smlouva ze dne 24. 6. 2013, kde je uvedena kupní cena ve výši 99.000.000 EUR. V odpovědi na mezinárodní dožádání se uvádí, že nebylo vykázáno intrakomunitární pořízení zboží, neboť vozidlo bylo zakoupeno od privátní osoby v České republice. Prodej firmě NEONEO byl potvrzen, takže za toto období byla povinnost vykázat intrakomunitární dodání zboží.
20. Správce daně provedl místní šetření u autodopravce P.S. za účelem zjištění dokladů ohledně přepravy vozidla pro společnost VT Handel GmbH. P.S. jako svědek vypověděl, že byl v červnu 2013 osloven V.T. ohledně dopravy předmětného vozidla, proto jeli do Vodňan, kde bylo naloženo žluté vozidlo Jaguar, a vozidlo odvezli na parkoviště do Lince. Za dopravu jim byla vystavena faktura.
21. Dne 26. 5. 2014 byla u žalobce zahájena daňová kontrola ohledně daně z přidané hodnoty za zdaňovací období červen 2013. Dne 10. 7. 2014 správce daně zaslal žalobci výzvu k předložení důkazních prostředků přímo ve výzvě specifikovaných. Na výzvu správce doložil žalobce podklady za červen 2013 na CD. Následně bylo provedeno v sídle žalobce místní šetření za účelem převzetí dalších dokladů u účetnictví.
22. Dne 6. 11. 2014 byla jako svědkyně vyslechnuta H.Š., která vypověděla, že se o žalobci dozvěděla od svého otce, vozidlo do servisu předala a domluvila se na

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

renovaci. Cena za renovaci se jí zdála příliš vysoká. Osobně vozidlo nepředávala, jednala s „mladým panem F.“. Na další okolnosti ohledně opravy vozidla si nebyla schopna vzpomenout. Kupec se jí ozval sám, v servisu nic neplatila, žádné peníze od ní požadovány nebyly. Prodej vozidla zřejmě doporučil pan F., jméno blíže nespecifikovala s tím, že kupec se jmenoval T.

23. Z výpovědi svědka V.T. vyplývá, že firma VT Handel GmbH zakoupila od H.Š. předmětný vůz za 30.000 EUR, kdy vozidlo bylo ve fázi renovace. Představa byla taková, že po nákupu vozidla dojde k jeho prodeji se ziskem. Původně se mělo vozidlo prodat v Rakousku prostřednictvím H.B., který uhradil renovaci vozidla v hotovosti. Následně bylo vozidlo prodáno firmě NEONEO s r.o.
24. Z výpovědi svědka D.D., jednatele společnosti DAPEXIM, který byl posledním majitelem vozidla Jaguar, bylo zjištěno, že uplatnil u žalobce reklamaci vozidla. Vozidlo bylo pořízeno firmou DAPEXIM od firmy AUTO PROMATO, poslední majitelkou vozidla byla H.Š. (svědek D.D. je otcem dvou dětí H.Š. a žije s ní ve společné domácnosti). Vozidlo bylo zakoupeno za 3,3 miliony Kč a v současné době ho nabízí k prodeji za 3,4 miliony Kč.
25. Správce daně vyzval žalobce k prokázání skutečností ve smyslu § 95 odst. 4 daňového řádu, kdy požadoval prokázat pochybnosti ohledně opravy a prodeje předmětného vozidla, neboť měl za to, že ze strany žalobce se jedná o zneužití práva.
26. Žalobce se na výzvu správce daně vyjádřil k jednotlivým bodům výzvy, uvedl, že přijetí služby bylo prokázáno rakouskou společností, kdy byla zakázka uhrazena a vozidlo předáno odběrateli. Navrhl provedení svědecké výpovědi H.B., rakouského dealera.
27. Správce daně proto zaslal mezinárodní dožádání do Rakouska za účelem provedení výpovědi svědka H.B. Dne 27. 5. 2015 byla doručena odpověď, ve které se uvádí, že H.B. je invalidní penzista a nesouhlasí s účastí CZ plátce na jednání. V odpovědi ze dne 20. 11. 2015 se uvádí, že H.B. neobchoduje s automobily, firmu VT Handel GmbH nezná. S V. T. jsou přátelé. V.T. ho požádal, zda by mohl uvedené auto odstavit jen krátce v Linci. Auto stálo dva dny venku na adrese jeho dřívějšího bydliště. Vzhledem k tomu, že neměl kupce, bylo auto odvezeno. Žádné dokumenty neměl a s nikým jiným než s panem T. v kontaktu nebyl.
28. Žalobce byl seznámen s výsledkem kontrolního zjištění, ke kterému se vyjádřil dne 3. 5. 2016. Téhož dne byl žalobce seznámen s vyjádřením správce daně a následně byla zpráva o daňové kontrole projednána, a to dne 6. 6. 2016.
29. Dne 8. 6. 2016 byl vydán dodatečný platební výměr na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce června roku 2013, proti kterému se žalobce odvolal. Odvolací orgán žalobci zaslal seznámení se se zjištěnými skutečnostmi a se změnou právního názoru a vyzval jej k vyjádření se v rámci odvolacího řízení. Žalobce dne 25. 5. 2017 podal vyjádření. Napadeným rozhodnutím bylo odvolání žalobce jako nedůvodné zamítnuto a rozhodnutí Finančního úřadu pro Jihočeský kraj ze dne 8. 6. 2016 bylo potvrzeno s odůvodněním, že existovaly důvodné pochybnosti o dodání předmětné služby ze strany žalobce deklarovanému příjemci služby, kdy žalobce neprokázal, že místem plnění při poskytnutí služby není tuzemsko, neboť

neprokázal, že služba provedená na vozidle Jaguar v průběhu dvou let, byla uskutečněna právě pro firmu VT Handel GmbH se sídlem v Rakousku. Žalobce neprokázal, jakým způsobem řešil vydání vozidla ze servisu jiné osobě než původní majitelce H.Š., nepožadoval doložit vlastnictví k vozidlu. Neprokázal, na základě jakých skutečností vydal fakturu za provedené služby osobě registrované k dani v jiném členském státě, kdy neprověřoval majitele vozidla při převzetí vozidla do servisu, při vydání vozidla ze servisu a při uplatňování reklamace na vozidlo, tedy nesplnil důkazní břemeno o skutečnostech, které předloženými doklady tvrdí.

30. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích daných žalobními body dle § 75 odst. 2 s. ř. s. a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
31. V daném případě prvostupňový správce daně dospěl k závěru, že se v případě obchodního případu spočívajícího v dodání služby společnosti VZ Handel GmbH, kdy žalobce vystavil ve prospěch této společnosti daňový doklad č. 20130039 ze dne 13. 6. 2013 na částku 2.016.816 Kč, nejednalo o úkony, které byly formální nebo o úkony, které by zastíraly jiný úkon, a proto tento postup považuje nikoliv za výkon práva, ale za jeho zneužití, neboť jednotlivé úkony byly provedeny v rozporu s principem rozumného uspořádání společenských vztahů, v jehož důsledku došlo k ničím neodůvodněné újmě na úkor státu.
32. Dle žalované však žalobce nesplnil podmínku danou ustanovením § 9 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty, tedy podmínku pro přenos místa plnění při poskytnutí služby osobě povinné k dani, která má sídlo mimo tuzemsko, k čemuž žalobce doložil doklady. Neprokázal tedy, že služba byla poskytnuta osobě povinné k dani se sídlem mimo tuzemsko, kde také tam musí být přiznána a odvedena daň na výstupu z této služby.
33. Soud poznamenává, že daňové řízení je postaveno na zásadě, kdy každý daňový subjekt má povinnost sám daň přiznat, tedy nese břemeno tvrzení a rovněž má povinnost toto své tvrzení doložit, nese tedy i břemeno důkazní (§ 92 odst. 3 daňového řádu).
34. Z ustanovení § 9 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty vyplývá, že místem plnění při poskytnutí služby osobě povinné k dani je místo, kde má tato osoba sídlo. Pokud je však tato služba poskytnuta provozovně osoby povinné k dani, nacházející se v jiném místě, než kde je její sídlo, je místem plnění místo, kde je tato provozovna umístěna.
35. Soud v souvislosti s ustanovením § 9 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty poukazuje rovněž na § 14 zákona o DPH, dle něhož se poskytnutím služby rozumí všechny činnosti, které nejsou dodáním zboží nebo převodem nemovitostí. Dle § 2 odst. 1 písm. b) zákona o DPH je předmětem daně také poskytnutí služby za úplatu osobou povinnou k dani v rámci uskutečňování ekonomické činnosti s místem plnění v tuzemsku.
36. V daném případě žalobce deklaroval poskytnutí služby osobě registrované k dani se sídlem mimo tuzemsko, přičemž předmětná společnost toto přijetí služby nepřijala a daň z ní neodvedla.
37. Povinností žalobce bylo vyvrátit pochybnosti správce daně, že k přenosu místa plnění mimo tuzemsko skutečně došlo, tak jak bylo žalobcem deklarováno ve

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

faktuře včetně podmínky pro přenos místa plnění pro poskytnutí služby osobě povinné k dani, která má sídlo mimo tuzemsko.

38. Ze správního spisu vyplývá, že původní majitelka vozidla H. Š. předala vozidlo Jaguar žalobci do servisu dne 15. 4. 2011. Z její svědecké výpovědi vyplývá, že k opravě vozidla nedala pokyn, cena celkové opravy byla vysoká, na úhradu neměla peníze. Kontakt na kupce dostala od syna jednatele F.F. staršího, přičemž jednatel společnosti VT Handel GmbH V.T. sám kontaktoval servis. Vozidlo bylo u žalobce za účelem provedení oprav více jak po dobu dvou roků a celková renovace vozidla byla zhruba za 2 miliony korun. V průběhu doby, kdy bylo vozidlo v servisu, došlo ke změně majitele vozidla, přičemž částka za opravu byla žalobcem fakturována již novému majiteli, a to společnosti VT Handel GmbH se sídlem v Rakousku. Během opravy vozidla nebyly hrazeny zálohy za provedené práce v hotovosti, k úhradě došlo až poté, co byla oprava vozidla provedena. Úhradu provedl V.T., jednatel společnost VT Handel GmbH, a to v době od 3. 6. 2013 do 12. 6. 2013.
39. Správce daně z daňových dokladů žalobce zjistil, že u jiných zakázek v průběhu oprav žalobce požadoval od zákazníků zálohové platby. V.T. do protokolu o výsledku svědka před správcem daně uvedl, že peníze předával žalobci v českých korunách na úhradu záloh, přičemž před orgány Policie ČR vypověděl, že za opravu vozidla žalobci nic neplatil a k dodacímu listu k zakázce se odmítl vyjádřit. Na základě výpovědi tohoto svědka tedy není prokázána platba za poskytnutí služby osobou registrovanou k dani se sídlem mimo tuzemsko.
40. H.Š. byla původní majitelkou vozidla. Po provedené renovaci během dvou let došlo k prodeji vozidla, auto bylo prodáno několika firmám a rovněž tak rakouské firmě a následně došlo k prodeji vozidla zpět do České republiky, kdy posledním majitelem vozidla byla firma DAPEXIM s. r. o., jejímž jednatelem je D.D., který je blízkou osobou H.Š., bydlí s ní na stejné adrese a je otcem jejích dvou dětí. Ze spisu rovněž vyplývá, že V.T. je v přátelském vztahu se synem F.F. staršího (jednatele žalobce), s D.F., který jej zkontaktoval s H.Š. H.Š. vypověděla, že vše vyřizovala s panem F. mladším.
41. Žalobce službu za provedení opravy vozidla nefakturoval původní majitelce vozidla, ale fakturoval ji jako plnění s místem plnění mimo tuzemsko, tj. službu do jiného členského státu, přestože vozidlo převzal žalobce k opravě od H.Š..
42. Při přeprodeji vozidla mezi jednotlivými články v řetězci došlo k prodeji vozidla firmou NEONEO s. r. o. firmě AUTO PROMATO a. s. dne 24. 5. 2013, přičemž firma NEONEO s. r. o. dle kupní smlouvy neměla k tomuto vozidlu vlastnické právo, protože toto auto nebylo ještě prodáno firmou VT Handel GmbH firmě NEONEO s. r. o. V uvedeném období vozidlo bylo ještě umístěno v servisu a probíhala jeho renovace u žalobce. Vozidlo bylo vydáno až dne 17. 6. 2013, což vyplývá z předávacího protokolu a následně bylo odvezeno do Lince, jak je uvedeno V.T., jednatelem společnosti VT Handel GmbH, přičemž zpět mělo být převezeno až dne 24. 6. 2013.
43. V.T., jednatel společnosti VT Handel GmbH uvedl, že vozidlo zakoupil za účelem zisku s tím, že auto bude prodáno prostřednictvím H.B..

44. Z mezinárodního dožádání vyplývá, H.B. žádný obchod nerealizoval, firmu VT Handel GmbH nezná. V.T. ho požádal, zda by mohl auto odstavit krátce na adrese v Aisenbergstrasse 18 v Linci, klíče od vozidla mu nebyly předány. Auto stálo dva dny na uvedené adrese venku a bez jeho asistence bylo dne 19. 6. 2013 odvezeno. Svědek uvedl, že s automobily neobchoduje. S nikým jiným než s V. T. v kontaktu nebyl. Následně, jak vyplývá, ze svědecké výpovědi V.T., došlo k prodeji vozidla do České republiky, a to se ztrátou zhruba 200.000 Kč. Na základě této výpovědi nelze dospět k závěru, že by byl prokázán přenos místa plnění poskytnutí služby mimo Českou republiku.
45. S ohledem na shora uvedené skutečnosti se soud zcela ztotožnil se žalovaným v tom, že s ohledem na nestandardnost celé obchodní transakce, a to v souvislosti s úhradami záloh v hotovosti během několika dní V.T., kdy původní majitelka se po dobu téměř dvou let o vozidlo nezajímala a také s ohledem na personální propojení osob, jak bylo uvedeno výše, je správný závěr žalovaného, že obchodní řetězec byl vytvořen za účelem úspory na DPH při poskytnutí služby mimo tuzemsko s tím, aby se opětovně vůz dostal do sféry původní majitelky, kdy automobil byl zakoupen druhem H.Š., který je jednatelem společnosti DAPEXIM s. r. o. Soud se rovněž ztotožnil se žalovaným, že obchod zajišťoval D.F., syn jednatele F.F. staršího, který vše dojednal s V.T., jednatelem společnosti VT Handel GmbH. Správný je i závěr žalovaného, že platby v hotovosti mohou vzbuzovat pochybnosti o reálném uskutečnění těchto plateb, jestliže byly následně na Policii ČR V.T. popřeny.
46. V daném případě byl žalobce vyzván k prokázání splnění podmínky ustanovení § 9 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty, ovšem žalobce na výzvu neprokázal, že místem plnění při poskytnutí služby není tuzemsko, neboť neprokázal splnění podmínek dle § 9 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty. Neprokázal podmínky pro poskytnutí služby osobě povinné k dani mimo tuzemsko, neboť neprokázal, že služba, která byla provedena v průběhu dvou let provedena na vozidle Jaguar, byla uskutečněna právě pro firmu VT Handel GmbH. Tyto skutečnosti pak byly správcem daně přehodnoceny tak, že došlo k poskytnutí služby s místem plnění mimo tuzemsko, došlo tedy na tuzemské plnění zatížené daní na výstupu.
47. Žalobce namítá, že se žalovaný nevypořádal s jeho námitkami uvedenými ve vyjádření ke skutečnostem zjištěným v rámci odvolacího řízení v podání ze dne 25. 5. 2017 a dále, že ze strany žalovaného jsou nepřesně interpretovány námitky uplatněné v odvolání, což má za následek nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. K uvedené námitce soud konstatuje, že je správní orgán povinen se zabývat každou námitkou, s tím, že povinnost posoudit všechny žalobní námitky však neznamená, že by byl správní orgán povinen reagovat na každou dílčí argumentaci uplatněnou žalobcem a tu obsáhle vyvrátit. Jeho úkolem je uchopit obsah a smysl argumentace a vypořádat se s ní. Zda se tak v daném případě stalo, je třeba posoudit s ohledem na odůvodnění napadeného rozhodnutí a také z pohledu dokazování, které správce daně prováděl, a závěrů, ke kterým dospěl.
48. Z ustanovení § 92 daňového řádu vyplývá, že správce daně dbá, aby skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně byly zjištěny co nejúplněji a není v tom vázán jen návrhy daňových subjektů. Povinností daňového subjektu je

prokázat „všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v řádném daňovém tvrzení, dodatečném daňovém tvrzení a dalších podáních“. Pokud to vyžaduje průběh řízení, může správce daně vyzvat daňový subjekt k prokázání skutečností potřebných pro správné stanovení daně, a to za předpokladu, že potřebné informace nelze získat z vlastní úřední evidence. Správce daně naopak prokazuje skutečnosti vyvracející věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost povinných evidencí, účetních záznamů, jakož i jiných záznamů, listin a dalších důkazních prostředků uplatněných daňovým subjektem.

49. Ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu k rozložení důkazního břemene mezi daňový subjekt a správce daně lze shrnout tak, že daňový subjekt je povinen prokazovat všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v daňovém přiznání, nebo k jejich průkazu byl správcem daně vyzván. Daňový subjekt pak prokazuje svá tvrzení především svým účetnictvím a jinými povinnými záznamy. Správce daně může vyjádřit pochybnosti ohledně věrohodnosti, průkaznosti, správnosti či úplnosti účetnictví a jiných povinných záznamů. Správce daně však nemá povinnost prokázat, že údaje o určitém účetním případě jsou v účetnictví daňového subjektu zaznamenány v rozporu se skutečností, je však povinen prokázat, že o souladu se skutečností existují natolik vážné a důvodné pochyby, že činí účetnictví nevěrohodným, neúplným, neprůkazným nebo nesprávným. Správce daně je pak povinen identifikovat konkrétní skutečnosti, na základě nichž hodnotí předložené účetnictví jako nevěrohodné, neúplné, neprůkazné či nesprávné. Pokud správce daně unesl důkazní břemeno ve vztahu k výše popsaným skutečnostem, je na daňovém subjektu, aby prokázal pravdivost svých tvrzení a průkaznost, věrohodnost a správnost účetnictví a jiných povinných záznamů ve vztahu k předmětnému účetnímu případu. Daňový subjekt pak bude tyto skutečnosti prokazovat zpravidla jinými důkazními prostředky než vlastním účetnictvím a evidencemi (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 2. 2015 č. j. 9 Afs 152/2013-49). Správce daně pak není oprávněn daňový subjekt vyzvat k prokázání čehokoli, ale pouze k prokázání toho, co tvrdí tento subjekt.
50. V daném případě správce daně vyzval žalobce, aby prokázal pochybnosti ohledně provedené opravy vozidla Jaguar a dodání služby do Rakouska, s místem plnění mimo tuzemsko. Žalobce reagoval na výzvu, vyjádřil se k jednotlivým bodům výzvy, označil svědeckou výpověď V.T. za důkaz dodání předmětné služby do Rakouska s tím, že tím bylo prokázáno přijetí služby rakouskou společností, kdy zakázka byla i uhrazena a vozidlo bylo předáno odběrateli. Jako důkaz navrhoval provedení svědecké výpovědi rakouského dealera H.B. H.B. jen dosvědčil, že auto bylo převezeno do Lince, firmu VT Handel GmbH, nezná. V souvislosti s tím, je nutno poukázat na to, jak bylo uvedeno žalovaným, že žalobce deklaroval poskytnutí služby osobě registrované k dani se sídlem mimo tuzemsko, která však toto přijetí služby nepřiznala a daň z ní neodvedla.
51. Soud poukazuje na to, že samotné propojení nemůže být bez dalšího důvodem nevyhovět žalobě, nýbrž musí vždy směřovat k hlubší analýze podstaty prováděných transakcí mezi jednotlivými články řetězce firem ve vztahu k posuzované daňové povinnosti žalobce.

52. Zjištění správce daně vypovídají o nestandardnosti prováděných transakcí, co se týče účelového sestavení řetězce, prodeje auta, když v souvislosti s tím, je nutno soudem odkázat na zjištění, ve kterém žalovaný podrobně popsal v napadeném rozhodnutí skutkové okolnosti ohledně převodu osobního auta a personálního propojení a dalších okolností jednotlivých článků v řetězci. Svědek V.T. nebyl schopen uvést konkrétní místo, kde k přijetí zdanitelného plnění mělo dojít, jeho výpověď je rozporná, kdy z okolností v průběhu jednotlivých plateb mezi jednotlivými firmami v řetězci lze dovozovat jejich osobní propojení.
53. Soud opětovně poukazuje na to, že vozidlo bylo v servisu FOŠUM CARS s. r. o. víc jak dva roky a byly na něm provedeny opravy zhruba za dva miliony korun, přičemž v průběhu opravy vozidla v servisu došlo ke změně majitele vozidla, cena za opravu byla pak fakturována novému majiteli se sídlem v Rakousku, kdy zálohy na prováděné práce v průběhu renovace nebyly v průběhu dvou let vůbec hrazeny, k úhradám záloh v hotovosti došlo V.T., jednatelem VT Handel GmbH, a to v době od 3. 6. 2013 do 12. 6. 2013, když bylo správcem daně zjištěno, že předmětné vozidlo se v krátkém čase stalo předmětem obchodních transakcí, kdy během několika týdnů bylo prodáno mezi několika daňovými subjekty, kdy již v květnu 2013 bylo prodáno v ČR, přičemž k prodeji do Rakouska došlo až v červnu 2013.
54. Zcela nedůvodná je námitka žalobce, že žalovaný nesprávně vyhodnotil, že žalobce ve svém odvolání neuvedl, v čem spatřuje porušení základních zásad daňového řízení a v čem spatřuje nezákonnost a nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Tato námitka důvodná není, neboť v odvolání na straně první v odstavci čtvrtém je pouze obecně uvedeno, že správce daně porušil práva daňového subjektu za evidentně tendenčního hodnocení důkazních prostředků a porušení základních zásad daňového řízení, kdy je rovněž namítána i nepřezkoumatelnost a nezákonnost napadeného rozhodnutí, aniž je přesně v odvolání v tomto odstavci specifikováno, v čem je spatřována ze strany žalobce tendenčnost v hodnocení důkazních prostředků, aniž je jím uvedeno, které konkrétní důkazní prostředky měly být hodnoceny tendenčně a v čem je spatřováno porušení základních zásad daňového řízení. Pokud jde o svědeckou výpověď P.S, tou se žalovaný zabýval v bodě 57. Rovněž tak svědeckou výpověď H.B. se žalovaný zabýval v bodě 58, 59, 60.
55. V daném případě správce daně požádal o mezinárodní poskytnutí informací. V žádosti o mezinárodní výměnu informací požadoval před provedením svědecké výpovědi o zaslání sdělení žalobci, a to jeho daňovému poradci Ing. D.P., kde bude uvedeno místo a čas provedení svědecké výpovědi s označením věci a důvodu provedení svědecké výpovědi, aby se této svědecké výpovědi mohl žalobce zúčastnit a klást svědkovi otázky. V odpovědi bylo rakouskou daňovou správou sděleno, že podle rakouské legislativy musí být k účasti CZ plátce při výsledku svědka dán souhlas svědka s účastí této osoby, který však svědek neudělil. Dožádaný stát tedy účast českého daňového subjektu na výsledku svědka s odkazem na vnitrostátní předpisy odmítl, proto správce daně použil správně jako důkaz informace týkající se výpovědi dané osoby. V souvislosti s tím soud poukazuje na to, že český správce daně v takovém případě musí vzít v úvahu princip důvěry v činnost orgánů jiných členských států Evropské unie. Správně v tomto směru bylo i žalovaným odkázáno

na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Afs 102/2016-34 ze dne 20. 7. 2016, a to bod 51 a bod 52.

56. Soud se zcela ztotožňuje se žalovaným, že se v daném případě jednalo o zakázku na renovaci vozidla Jaguar, která byla provedena za nestandartních okolností. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že zcela účelově docházelo k řetězení kupních smluv, kdy k tomu bylo správně žalovaným odkázáno na zjištění, která byla žalovaným podrobně popsána, kdy došlo k popisu skutkových okolností i ohledně personálního propojení a dalších okolností jednotlivých článků v řetězci. Rovněž zjištění správce daně ohledně úhrady, kdy cena za renovaci byla uhrazena během 1 týdne ve splátkách V.T. v hotovosti, vypovídá o nestandardnosti prováděné transakce. Soud se proto s ohledem na výše uvedené ztotožňuje se žalovaným, že bylo shromážděno dostatečné množství důkazů, které prokazují, že obchodní transakce probíhala za podmínek krajně neobvyklých a nelogických. Žalobce byl součástí řetězce firem a je proto zcela vyloučena možnost, že by k uvedené transakci došlo v případě chybného rozhodnutí v rámci běžného podnikatelského rizika.
57. Nebylo tak prokázáno dodání předmětné služby ze strany žalobce deklarovanému příjemce služby, proto je správný závěr žalovaného, že žalobce neprokázal, že místem plnění při poskytnutí služby není tuzemsko, nebylo prokázáno jím, že služba, která byla provedena, byla uskutečněna pro firmu VT Handel GmbH sídlící v Rakousku. Žalobce neprokázal, kde k přijetí zdanitelného plnění mělo dojít.
58. Rovněž nedůvodná je námitka žalobce, že se žalovaný nevypořádal s odvolacím důvodem uvedeným pod bodem č. 51 rozhodnutí, neboť žalovaný se zcela přezkoumatelným způsobem vypořádal s touto námitkou, kdy setrval na tom, že bylo prokázáno, že osoba blízká jednateři žalobce, jeho syn D.F., informoval V.T. o vozidle a majiteli vozidla, z čehož lze učinit závěr, že se podílel na převodu vozidla z vlastnictví H.Š. na rakouskou společnost VT Handel GmbH. Tento závěr žalovaného zcela koresponduje s výpovědi svědků. Zcela je zřejmá skutečnost, že žalobce nezjišťoval vlastnictví vozidla při převzetí vozidla do opravy a rovněž tak při vydání vozidla z opravy a při uplatnění reklamace, což je svědecky prokázáno výpovědí D.D. Soud poukazuje na to, že pod bodem 51 není sice reagováno na každou větu uvedenou žalobcem v odvolání, což ovšem nezakládá nezákonnost a nepřezkoumatelnost tohoto rozhodnutí, jestliže na okolnosti uvedené v tomto bodě odvolání je reagováno žalovaným přezkoumatelným způsobem na jiném místě rozhodnutí.
59. Soud současně poukazuje na to, že zálohy na uhrazení renovace byly zaplacený údajně v hotovosti během několika dní jednatelem V.T. v sídle žalobce, ovšem dle výpovědi V.T. učiněné na Policii ČR nedošlo z jeho strany k žádné úhradě.
60. Rovněž bodem 52 je žalovaným řádně reagováno na námitku žalobce uvedenou pod čtvrtým odvolacím důvodem. Zcela nadbytečné bylo opakování svědecké výpovědi V.T., jestliže byl svědek řádně za přítomnosti žalobce před správcem daně vyslechnut. Skutečnost, že byly jím uváděny jiné skutečnosti před orgány Policie ČR, je pak otázkou hodnocení důkazů ve vzájemné souvislosti. Jak z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, žalobci není vytýkáno, kdo uhradil či neuhradil cenu za renovaci vozidla, ale skutečnost, že neprokázal, že při poskytnutí služby

deklarovanému odběrateli (VT Handel GmbH) se přeneslo místo plnění mimo tuzemsko. Jak vyplývá z bodu 44 napadeného rozhodnutí, byly tyto platby hodnoceny tak, že mohou vzbuzovat pochybnosti o reálném uskutečnění těchto plateb, jestliže byly V.T. na policii popřeny s tím, že byl učiněn závěr, že hotovostní platba není důkazním prostředkem. V jednání žalobce byla spatřena snaha o obcházení zákona č. 254/2004 Sb., o omezení plateb v hotovosti, a to téměř na hranici, když platby v hotovosti byly ve výši 340 000 Kč. Rovněž v bodě 45 pak bylo poukázáno na to, že běžně zákazníci v servisu prováděli úhradu záloh renovace a ne až před převzetím vozidla po opravě, což rovněž bylo hodnoceno žalovaným jako nestandardní postup. Správně byl ze strany žalovaného učiněn závěr, že žalobce neprokázal, že místem plnění při poskytnutí služby není tuzemsko. Neprokázal tak splnění podmínek dle § 9 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty. Na základě skutečností a důkazů zajištěných v průběhu řízení nebylo žalobcem prokázáno, že služba, která byla provedena na vozidlu Jaguar, byla uskutečněna právě pro odběratele se sídlem v Rakousku.

61. Námitka, že v kontrolním zjištění správce daně zdůvodňuje své pochybnosti tím, že rakouský jednatel mluví plyně česky, se nezakládá na pravdě, neboť jak vyplývá z odůvodnění rozhodnutí, skutečnost, že rakouský jednatel mluví plyně česky, nebyla postavena na úroveň samotného důkazu. Správně bylo poznamenáno, že veškeré důkazní prostředky byly vyhodnoceny jednotlivě a ve vzájemných souvislostech.
62. Žalovaný rovněž vypořádal se sedmým odvolacím důvodem, když bylo odkázáno na bod 51, který je zcela totožný se třetím odvolacím důvodem, kdy opět se tento bod týká skutečností, které byly již vypořádány na jiném místě napadeného rozhodnutí. Stejně důvody se týkají osmého odvolacího důvodu.
63. Nedůvodná je námitka ohledně neprovedení opakované svědecké výpovědi P.S. Ze strany správce daně bylo u dodavatele přepravy P.S. provedeno místní šetření, při kterém byly jím předloženy účetní doklady. Rovněž tak byla i následně provedena svědecká výpověď, při které se svědek vyjadřoval i ke skutečnostem ohledně provedení přepravy vozidla Jaguar do Rakouska. Okolnosti přepravy nebyly rozporovány, proto byl zcela nadbytečný výslech P.S., jestliže dle správce daně bylo prokázáno, že předmětné vozidlo bylo jím přepraveno do Rakouska, což bylo i rovněž potvrzeno svědkem H.B. Ze strany správce daně proto nejsou žádné pochybnosti o tom, že P.S. do Rakouska přepravil. Proto bylo zcela nadbytečné provádět jeho výslech.
64. K námitce ohledně vypořádání se odvolacího důvodu pod bodem 59 ohledně věrohodnosti výpovědi V.T. soud uvádí, že V.T. byl v rámci daňové kontroly vyslechnut za přítomnosti žalobce dne 1. 12. 2014. Na ostatní skutečnosti ohledně svědecké výpovědi V.T. a jeho obsahu bylo již reagováno v předchozí pasáži rozsudku.
65. Soud má za to, že se žalovaný přezkoumatelným způsobem vypořádal se všemi stěžejními námitkami žalobce. Zcela logickým způsobem byly vyhodnoceny všechny důkazy a rovněž byly i správně uvedeny úvahy, které žalovaného k závěrům vedly. Skutečnost, že byly hodnoceny důkazy rozdílně oproti žalobci, nelze považovat za nezákonný postup a nelze pak tuto okolnost hodnotit jako

nedostatečnost odůvodnění či jeho nepřezkoumatelnost. Za zcela nadbytečný soud považuje výslech svědků, a to jednatelů společností NEONEO s.r.o. a AUTO PROMATO s.r.o. a DAPEXIM s.r.o., jestliže v daném případě bylo povinností žalobce jako daňového subjektu prokázat, že služba, která byla provedena na vozidle Jaguar, byla uskutečněna právě pro deklarovaného odběratele se sídlem v Rakousku.

66. K výhradě, že v rozhodnutí se uvádí pojem „pan F. mladší“, dávanou do souvislosti s D.F. s tím, kdy bylo žalobcem namítáno, že D.F. byl pouze zaměstnancem a neměl kompetence sjednávat obchody, kdy naopak tyto kompetence měl nejstarší syn společníka F.F. mladší, soud uvádí, že tato námitka nebyla po celou dobu v průběhu daňového řízení jím vznesena, proto správně správce daně vycházel z toho, že bylo jednáno s D.F., a to zaměstnancem společnosti. V daném případě však bylo zcela nerozhodné, zda D.F. měl kompetence sjednávat obchody či nikoli, neboť se jednalo o prodej vozidla, které bylo ve vlastnictví H.Š. nikoli ve vlastnictví žalobce. Šlo tedy pouze o předání informace o možnosti prodeje vozidla, které byly ve vlastnictví H.Š.
67. Soud závěrem poukazuje na to, že firma VT Handel GmbH dle informací z mezinárodního dožádání z Rakouska ohledně proběhlé transakce intrakomunitární pořízení či dodání zboží účetně nezpracovala. Přijetí služby nebylo firmou VT Handel GmbH vykázáno.
68. Soud na základě shora uvedených skutečností dospěl k závěru, že žalobce neprokázal, že místem plnění při poskytnutí služby není tuzemsko. Nedošlo tak k prokázání podmínky pro poskytnutí služby osobě povinné k dani mimo tuzemsko. Žalobce nesl v tomto řízení důkazní břemeno, ale místo plnění neprokázal. Proto jsou námitky žalobce zcela nedůvodné. Soud proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
69. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., dle něhož soud žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení vzdal, když ani nebylo zjištěno, že by mu v souvislosti s tímto řízením nějaké náklady řízení vznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve třech vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

České Budějovice dne 20. srpna 2018

Mgr. Helena Nutilová v. r.
předsedkyně senátu